

Naslovnica &gt; Poduzetnik &gt; Danijela Princi Grgat: Za poduzetništvo je najvažnije znanje, strast i strpljenje

Poduzetnik

## Danijela Princi Grgat: Za poduzetništvo je najvažnije znanje, strast i strpljenje

*Ulaganje u svoje znanje, strast za ono što radite i strpljenje su ključevi uspjeha u svakom području, istaknula je Danijela Princi Grgat koja je nakon više od dvadeset godina u bankarstvu odlučila osnovati vlastitu tvrtku te se u potpunosti posvetiti poduzetništvu i edukaciji*

Objavio **Zinka Kocijan** - 20.10.2023 u 7:05 [663](#)

Newsletter

Prijavite se i saznajte novosti iz svijeta biznisa.



Danijela Princi Grgat nakon više od dvadeset godina u bankarstvu odlučila je osnovati vlastitu tvrtku te se u potpunosti posvetiti poduzetništvu i edukaciji; foto: Jakov Kaštelanac

Uspjeh ima različita značenja za različite ljude. Brojne su generacije stasale pod paradigmom da je za uspjeh dovoljno imati visoko obrazovanje. Međutim, vremenom je postalo bitno savladati i neke dodatne vještine, među ostalim i financijsku pismenost, tj. sposobnosti razumijevanja i upravljanja vlastitim financijama.

U lipnju ove godine *Hrvatska narodna banka* i *Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga* (HANFA) predstavile su rezultate trećeg istraživanja

razine **financijske pismenosti** u Hrvatskoj. Prosječna ocjena financijske pismenosti građana iznosi 12 od mogućih 20 ili 60 %, što je neznatno bolje u odnosu na posljednje istraživanje (59 %). Ukupna ocjena kombinacija je financijskog znanja, stavova i ponašanja potrebnih za donošenje dobrih financijskih odluka i postizanje individualnoga blagostanja.

Jedna od onih koja se specijalizirala upravo na polju financijske pismenosti je **Danijela Princi Grgat**. Ova 47-godišnja Splitska koja od 2000. godine živi u Zagrebu, paralelno s uspješnom karijerom u bankarstvu, o toj je problematici počela pisati još 2010. godine. To je bilo vrijeme kad je takve teme u medijima i javnom prostoru bilo teško pronaći, a članci o financijskoj pismenosti mladih gotovo nisu postojali. Ona je tada zajedno s **Anom Vrbošić**, tadašnjom kolegicom iz Privredne banke Zagreb, upravo o tome počela pisati na blogu "Novac i djeca", a kasnije i u kolumni "Financijska zrelost" na jednom poslovnom portalu. Ti su tekstovi bili podloga i za dvije knjige koje su nešto kasnije objavile – "Osobne financije – kako biti i ostati u plusu" i "Tajne uspješnog poslovanja – vodič za mala i srednja poduzeća".

Iz svih tih aktivnosti iznjedrila se ideja o radionicama kojima bi se unaprijedila razina financijske pismenosti. Kako bi to mogle realizirati, njih su dvije 2011. osnovale udrugu **Hrvatski institut za financijsku edukaciju** (HIFE) te u svoje slobodno vrijeme, počele održavati edukacije. Da su dobro prepoznale trenutak i donijele odličnu odluku govori podatak da je danas HIFE član operativne radne skupine za unaprjeđenje financijske pismenosti Ministarstva financija. Iza njih je 4.000 polaznika radionica, 25 realiziranih projekata i više od 240 objavljenih članaka iz područja financijske pismenosti, edukacije potrošača o njihovim pravima i poduzetništva. Ne čudi da se Danijela slijedom takvog razvoja situacije 2021. odlučila osnovati vlastitu tvrtku **Princi Consulting**, te se u potpunosti posvetiti poduzetništvu i edukaciji.

- **Prije dvije godine osnovali ste tvrtku za poslovno savjetovanje i edukacije iz područja financija, bankarstva i poslovnog upravljanja te nakon 21 godinu zavidne bankarske karijere krenuli u poduzetničke vode. Što vas je "gurnulo" u poduzetništvo?**

Kako se već 12 godina bavim edukacijama kroz Hrvatski institut za financijsku edukaciju, to je bio logičan slijed. Odluka o napuštanju korporativnog svijeta u meni je dugo sazrijevala. Čak ne mogu reći da je postojao neki okidač koliko se jednostavno čovjek vremenom mijenja i prepoznaje situacije u kojima treba odabrati neki novi put. Željela sam da druga faza mog života bude usmjerena na edukaciju i odlučila sam dati priliku poduzetništvu. Zahvalna sam vremenu koje sam provela u korporaciji jer sam kroz to stekla iskustvo i znanje te postala osoba kakva sam danas. No, shvatila sam da se najbolje osjećam u ulozi mentora. Jedno sam vrijeme vukla paralelno obje priče, no kad je vaga prevagnula na jednu stranu – donijela sam odluku.

- **Što je, naravno osim znanja, najvažnije za uspješno vođenje edukacija?**

Naš je imperativ da edukacije moraju biti jednostavne tako da temu, koliko god bila kompleksna, moramo znati objasniti svima razumljivim jezikom. Također, one su interaktivne jer mi održavamo radionice u kojima je puno prakse, a malo teorije. Radi se u malim grupama i na konkretnim zadacima u koje su uključeni svi polaznici. Paralelno provodimo i evaluacije kako bismo prema potrebi stvari mijenjali i u hodu. Ne želimo biti teoretičari i najvažnije nam je da to što podučavamo bude primjenjivo u praksi. Povratne informacije nam govore da u tome uspijevamo.

- **Tko su vaši klijenti?**

Prvi klijenti bile su nam banke. Naša je prednost to što na osnovu detaljne analize i komunikacije s klijentom saznamo što konkretno njihovim zaposlenicima treba te im takvu edukaciju i ponudimo. Svaka tvrtka ima različite potrebe, strategije, način rada i ne bi bilo dobro da npr. o iskustvu velike firme pričate nekome tko ima manji broj zaposlenika. Tako da stalno prilagođavamo naše programe. Uz to, radimo i individualne edukacije. Npr. educiramo menadžere koji žele "osvježavanje" znanja kad mijenjaju posao ili žele unaprijediti određene vještine poput financijske analize, procjene kreditnog rizika, prodajnih vještina... Drago nam je da nam se javljaju i mladi ljudi koji uz iskusne predavače žele unaprijediti svoje znanje i vještine.

- **A tko čini vaš tim?**

Uz Anu Vrbošić i mene, tu je i novi član tima *Moran Marangunić*, također bivši bankar. A kad radimo specijalističke edukacije, npr. poput onih u segmentu okolišnog, društvenog i korporativnog upravljanja, onda se tim dodatno proširuje i na vanjske suradnike koji su svi odreda ljudi s dugogodišnjim iskustvom. Tako smo naročito ponosni na jedan program koji nudimo za tvrtke, a u domeni je društveno odgovornog poslovanja i namijenjen je zaposlenicima i njihovim obiteljima. Radi se o programu "**Osobne financije i održivost**" u kojima polaznici stječu financijska znanja i vještine koji su im potrebni u specifičnim životnim fazama, od osamostaljenja do mirovine.

- **Radite i s malim i srednjim poduzetnicima?**

Imamo u ponudi i usluge za male i srednje poduzetnike. Prepoznali smo da njima možemo dosta ponuditi u segmentu komunikacije s kreditnim institucijama. I tu smo konkretni. Nudimo savjetovanje kako se predstaviti bankama, kako odabrati i osigurati optimalne izvore financiranja, kako izraditi analizu poslovanja i ispravno sagledati vlastitu financijsku poziciju...

- **Gdje poduzetnici najčešće griješe?**

Imam dojam da se ponekad gube u bankarskim procedurama i zato smo tu da im pomognemo u predstavljanju njihovog poslovanja kreditnoj instituciji. Npr. tvrtke često koriste knjigovodstvene servise za dostavljanje dokumentacije, a puno je bolje napraviti odgovarajuću prezentaciju poslovanja na osnovi koje banka ima više informacija i može lakše i brže donijeti odluku o odobrenju traženog proizvoda. Tu smo i kad treba

detektirati slabe točke u poslovanju. Nudimo konkretne informacije za sve koji žele izbjeći lutanja i gubitak vremena.

- **Koliko je važno imati pravu informaciju osjetili ste i na vlastitoj koži, tako ste nakon odluke o poduzetništvu iskoristili mjere za samozapošljavanje HZZ-a?**

Uvijek je potrebno jedno vrijeme dok ljudi ne čuju za vas i ne krenu prvi poslovi tako da je meni ta mjera puno pomogla. Ta sredstva su mi bila vjetar u leđa kojim sam osigurala inicijalna sredstva za pokretanje posla: izradu web stranice, kupnju osnovne opreme, plaćanje doprinosa... Imala sam viziju što želim ljudima ponuditi, ali time sam dobile malo više vremena za pripremu programa.

- **Je li teško biti žena poduzetnica?**

Imala sam sreću da nikad nisam imala problema zbog toga što sam žena niti mi je to bila zapreka za napredovanje. ***Žene mogu i puno složenije stvari izgurati pa kako se ne bi snašle u poduzetništvu.*** Ono što ponekad može biti problem što mi, a pritom mislim i na muškarce i na žene, volimo sve kontrolirati. A ako poduzetništvo vežemo uz gubitak kontrole onda nas ta činjenica može pokolebati. Kad osjetim da će me preplaviti takvi strahovi prisjetim se izreke "U životu sam imao puno problema od kojih se većina nikad nije ostvarila" i pokušam biti racionalna. Činjenica je da niti u jednom poslu, ili odnosu, nema sigurnosti. U životu ne postoji garancija i već našim rođenjem kreće nesigurnost. No, kad to osvijestite kažete – dobro je – i odlučite preuzeti rizik. Važno je da, ako stvari i krenu loše, što je neminovno, budete spremni i ne dramtizirate. U životu se stalno nešto događa i jedino što je potrebno je ostati smiren i vidjeti kako se situacija može riješiti.

- **Karakterno ste takvi ili ste to dobili odgojem?**

Priznajem da je puno toga došlo iz obitelji. Imam stariju sestru i obje smo odrasle u okruženju koje je poticalo vjeru u nas i naše sposobnosti. Majka je bila liječnica, a otac poduzetnik i nikad nam nisu "hranili" strah od života, ali nam isto tako nisu niti govorili da će sve biti jednostavno. Naučili su nas da negativnim situacijama pristupamo hladne glave.

- **Što je za vas uspjeh?**

Društvo često šalje poruku da su ljudi uspješni ako imaju super karijeru, puno novaca, popularnost na društvenim mrežama... Svaka čast onome tko to postigne, no meni mjerilo uspjeha nije novac već realiziranost osobe. Kad npr. vidim seosku ženu koja je u teškom okruženju podigla troje djece, unatoč svim nedaćama, skidam kapu. Veliki biznismeni naprave velike stvari, ali ja se divim malim osobnim realizacijama gdje je svatko u svom malom svemiru napravio puno. Mislim da bi ljudi trebali u sebi prepoznati što je to što ih veseli i realizirati se u tome jer onda možeš biti fantastičan. Netko je fantastična domaćica, netko je fantastična menadžerica... Imate osobu koja je super u jednom polju, ali je uvijek htjela biti nešto drugo i nije zadovoljna, nije realizirana.

- **Koliko je važna obitelj za uspjeh u životu?**

Mislím da obitelj ima važnu ulogu, ali ne obitelj koja stalno pruža zaštitu nego ona koja kaže "To možeš sam". Mojoj su generaciji stalno davali zadatke i mislim da smo dobro ispali, pa ja to danas radim i svojim dvjema kćerkama. Možda time nisu oduševljene, ali mislim da je to zdravo jer im tako šaljem poruku da vjerujem da one te stvari mogu napraviti same. Želim da osjete svoju snagu, da ne budu slabe. Danas su roditelji počeli podmetati leđa djeci, a to je mladima medvjeda usluga. Vidim u razgovoru s djecom da se onda ona počnu osjećati nesposobna. Dajući im zadatke možda će biti ljuti, no to su godine kad su ionako često ljuti, ali će to napraviti i kako su stariji prepoznat će važnost toga. Nisu samo ocjene bitne, ipak treba znati nešto skuhati, spremi, pobrinuti se za sebe...

- **Primjećujete li poteškoće u komunikaciji između mladih i starijih generacija?**

Na tržište rada stigla je generacija koja drugačije komunicira. Bez obzira na to što netko u tome vidi određene nedostatke to je promjena koja je tu. Meni se sviđa što mladi znaju što hoće i to traže kad dođu na radno mjesto te u tome vidim pozitivan pomak. Ako na radnom mjestu ne nađu mentora, nemaju korektne odnose i ne vide prostor za napredak oni brzo odlaze jer imaju puno niži prag tolerancije nego prijašnje generacije. Neizbježno je da ih treba dočekati s onim što očekuju. **Zato mislim da će se korporacije morati prilagoditi mladima ako ih žele zadržati, a ne obrnuto.** Ono na čemu mladi trebaju raditi jest da si ipak daju više vremena za razvijanje znanja i stjecanje iskustva, jer te stvari ne idu preko noći.

- **Kako ste se vi prilagodili novim generacijama?**

Nastojim razgovarati njihovim jezikom i poštovati njihov način komunikacije. Kad odlazim u škole uzimam primjere koji su njima zanimljivi, izvođače koje oni prate, društvene mreže koje oni koriste... Često se od mladih puno traži i dosta ih se osuđuje, a oni se na taj pritisak jednostavno zatvaraju. Kad dođu na tržište rada puno stvari se u startu od njih podrazumijeva, a zanemaruje se da oni tek trebaju početi učiti. Tada je najveća greška odmah ih baciti u vatru jer oni iz te vatre brzo iskoče. No, ako ih pustimo da se razvijaju svojim tempom i ne vršimo pritisak nego ih prihvatimo takve kakvi jesu onda su i oni spremni na komunikaciju. Ono što primjećujem jest da oni ipak imaju potrebu s "odraslima" neke stvari prokomentirati.

- **I dalje ste angažirani u udruzi?**

Naravno. Udruga i dalje radi edukacije vezane uz financijsku pismenost i poduzetništvo. Ana i ja volimo te teme, tome smo se posvetile i u tome uživamo. Surađivale smo s Knjižnicama grada Zagreba, radimo sa srednjim i osnovnim školama, držimo edukacije za djecu iz strukovnih škola koje odgajaju i obrazuju mladež s teškoćama u razvoju, radili smo radionice za trenere korisnika socijalne pomoći u Slavoniji, edukacije mladih o poduzetništvu... Lijepo je kad prepoznamo da postoje neke skupine kojima bar po ovoj temi koju mi radimo možemo pomoći..

- **Uz tvrtku i udrugu, imate li slobodnog vremena?**

Sad imam jer mogu utjecati na raspored svoga vremena. Slobodno vrijeme najviše volim potrošiti na obiteljska putovanja. Volim vidjeti da moje kćeri uče kroz ta putovanja. Mislim da je i to jedan oblik osamostaljivanja, upoznavanja raznih kultura, drugih načina razmišljanja...

- **I za kraj, imate li neki savjet za poduzetnike?**

Prva stvar je ulagati u sebe i u svoje znanje jer vam ono treba što god da radite. Druga stvar je da morate imati strast za onim što odlučite raditi. Svakako ne biste u nekom zanimanju trebali završiti samo zbog toga što ste čuli da ćete dobro zaraditi. Ako ste stalno u nečemu što volite i što vas ispunjava onda ništa nije problem. Vjerujte, ljudi s kojima radite jako dobro znaju imate li vi strasti prema tome ili ne. Treći sastojak je strpljenje, jer rezultati neće doći odmah i **"Uspjeh preko noći gradi se 10 godina"**. Sačuvala sam pun registrator spremljenih odbijenica s prvih natječaja na koje smo se javljale kad financijska pismenost nikoga nije zanimala. Mi nismo prihvaćale "ne" kao odgovor i to jednog dana želim pokazati svojoj djeci.

Ne moramo promijeniti svijet, ali ako promijenimo nešto malo u svojem okruženju – puno smo napravili, poručila je za kraj razgovora **Danijela Princi Grgat**.

*#SamaSvojaŠefica*